JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
13 päivänä joulukuuta 1994 *

1. Voidaanko asetuksen (ETY) N:o 1408/71 siirtymäsäännöstä soveltaa myöhemmin annettuun sitä muuttavaan asetukseen? [1]

2. Tällainen on kiteytetysti Landessozialgericht Rheinland-Pfalzin yhteisöjen tuomioistuimelle esittämä pääkysymys.

3. Asetuksen N:o 1408/71 73 artiklasta, jossa määritellään sedes materiae, yhteisöjen tuomioistuin on antanut useita tuomioita, jotka on syytä aluksi palauttaa mieliin.

4. Palkatulla työntekijällä on tämän artiklan 1 kohdan mukaan toisessa jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsentensä osalta oikeus työskentelyvaltion lainsäädännön mukaisiin perhe-etuuksiin, niin kuin he asuisivat tässä valtiossa.

5. Artiklan 2 kohta, jossa evättiin ranskalaisten perhe-etuuksien myöntäminen Ranskan lainsäädännön alaisuuteen kuuluville työntekijöille heidän muussa jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsentensä osalta, on todettu pätemättömäksi asiassa Pinna I 15.1.1986 annetulla tuomiolla [2]. Tälle "ab initio" [3] pätemättömäksi toteamiselle on annettu ex nunc -vaikutus, lukuun ottamatta niitä työntekijöitä, jotka olivat ennen tuomion antamispäivää panneet vireille kanteen tuomioistuimessa tai esittäneet vastaavanlaisen vaatimuksen.

6. Pinna II -tuomiolla, joka on annettu 2.3.1989 [4], yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt, että niin kauan kuin neuvosto ei ole antanut uusia määräyksiä, jotka ovat sopusoinnussa ETY:n perustamissopimuksen 51 artiklan kanssa, asetuksen N:o 1408/71 73 artiklan 2 kohdan pätemättömäksi toteaminen on johtanut saman asetuksen 73 artiklan 1 kohdassa säädetyn perhe-etuuksien myöntämisjärjestelmän yleiseen sovellettavuuteen.

7. Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisasiakirjan [5] 60 artiklan 1

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (EYVL L 149, s. 2).

2 — Asia 41/84 (Kok. 1986, s. 1).

3 — Asia C-99/89, Yáñez-Campoy, tuomio 13.11.1990 (Kok. 1990, s. I-4097, 18 kohta).

4 — Asia 359/87 (Kok. 1989, s. 585).

5 — Asiakirja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista (EYVL 1985 L 302, s. 23).

kohdassa on sovittu siirtymävaiheen järjestelmästä, joka koskee perheavustusten myöntämistä espanjalaisille työntekijöille, jotka ovat palkatussa työssä jossain muussa jäsenvaltiossa kuin Espanjassa ja joiden perheenjäsenet oleskelevat Espanjassa; siirtymävaiheen järjestelmän voimassaoloaikana 73 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta (työntekijä ei siis voi vaatia työskentelyvaltion perheavustuksia). Artiklan mukaan tämän järjestelmän soveltaminen lakkaa, *kun* asetuksen N:o 1408/71 vanhassa 99 artiklassa [6] tarkoitettu *yhtenäinen ratkaisu tulee voimaan.*

8. Pinna I -tuomion huomioon ottamiseksi edellä mainittu 73 artikla on muutettu 30 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3427/89 [7] 1 artiklan 1 kohdalla, jossa säädetään seuraavaa:

"Palkatut työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat, joiden perheenjäsenet asuvat muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa valtiossa

Palkatulla työntekijällä tai itsenäisellä ammatinharjoittajalla, johon sovelletaan jäsenvaltion lainsäädäntöä, on toisessa jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsentensä osalta oikeus perhe-etuuksiin, joista säädetään ensiksi mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, niin kuin he asuisivat tässä valtiossa, jollei liitteen VI säännöksistä muuta johdu."

9. Tällä asetuksella on siten saatu aikaan "kaikkia jäsenvaltioita varten yhtenäinen ratkaisu perhe-etuuksien maksamiseksi perheenjäsenille, jotka eivät asu toimivaltaisessa valtiossa". [8]

10. Asetus N:o 3427/89 on tullut voimaan 3 artiklansa mukaan päivänä, jona se on julkaistu (eli 16.11.1989), ja sitä sovelletaan 15.1.1986 lukien, joka on Pinna I -tuomion antamispäivä. Tämä tuomio on johtanut asetuksen N:o 1408/71 73 artiklan 1 kohdassa säädetyn perhe-etuuksien myöntämisjärjestelmän yleiseen sovellettavuuteen.

11. Yáñez-Campoy-tuomiossa [9], joka on annettu asiassa, johon ratione temporis asetus N:o 3427/89 ei soveltunut [10], yhteisöjen tuomioistuin on päättänyt, että Pinna I

6 — Tämä artikla on "kumottu" sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta 30 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3427/89 1 artiklan 4 kohdalla (EYVL L 331, s. 1). Artiklassa säädettiin: "Neuvosto tutkii kokonaisuudessaan uudelleen 1 päivään tammikuuta 1973 mennessä komission ehdotuksesta perhe-etuuksien maksamisen perheenjäsenille, jotka eivät asu toimivaltaisessa valtiossa, jotta saataisiin yhtenäinen ratkaisu kaikkia jäsenvaltioita varten." Ks. asetus N:o 1408/71 konsolidoituna (EYVL 1983 L 230, s. 48).

7 — Ks. viittaus edellisessä alaviitteessä.

8 — Ks. itsenäisten ammatinharjoittajien perhe-etuuksien jäljellä olevien osien maksamisesta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 ja 74 artiklan mukaisesti 27 päivänä kesäkuuta 1990 annettu Euroopan yhteisöjen siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan päätös N:o 145 (91/423/ETY) (EYVL 1991 L 235, s. 1).

9 — Ks. viittaus alaviitteessä 3.

10 — Ks. tuomion 7 kohta.

-tuomion [11] antamisella yhtenäinen ratkaisu on tullut voimaan, ja päätellyt siitä seuraavan, että espanjalaiset työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat voivat vedota 73 artiklan 1 kohtaan — ja siis vaatia vähentämättöminä työskentelyvaltion perheavustuksia — tämän tuomion antamispäivästä lukien. Tuon tässä esiin yhden epätäsmällisyyden Yáñez-Campoy-tuomion tekstissä. 73 artiklan 2 kohdan toteamisesta pätemättömäksi *ab initio* seuraa, että yhtenäinen ratkaisu on ollut olemassa jo asetuksen N:o 1408/71 voimaantulosta asti ja siten Espanjan kansalaisia koskevasti *1.1.1986* alkaen eli siitä päivästä, jolloin asetus on tullut voimaan Espanjassa. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin rajoittanut *oikeuden vedota* 73 artiklaan alkamaan Pinna I -tuomion antamispäivästä 15.1.1986, lukuun ottamatta tätä päivää ennen esitettyjä vaatimuksia.

12. Voimassa olevan oikeuden mukaan Espanjan kansalaisella, joka työskentelee muussa jäsenvaltiossa kuin Espanjassa ja jonka perhe asuu Espanjassa, on siis oikeus työskentelyvaltion maksamiin perheetuuksiin 15.1.1986 lukien joko asetuksen N:o 3427/89 tai Yáñez-Campoy-tuomion nojalla.

13. Jäljelle jää kysymys, josta viimeksi mainittu asetus vaikenee: Missä määräajassa vakuutetun on vaadittava maksamatta jääneitä etuuksia? Mikä on hänen kanteensa vanhentumisaika?

14. Tämä juuri on ydinkysymys esillä olevassa asiassa, jonka tosiasiasisältö on seuraava.

15. Espanjan kansalainen Alonso-Pérez, joka on pääasian kantaja, on työskennellyt palkattuna työntekijänä Saksassa vuodesta 1970. [12] Hänen vaimonsa ja kaksi tytärtään asuvat Espanjassa.

16. Arbeitsamt Koblenz (Koblenzin työvoimatoimisto) on myöntänyt [13] hänelle 12.7.1989 perheavustuksia taannehtivasti kuuden kuukauden ajalta hänen hakemuksestaan lukien (koska hakemus on tehty huhtikuussa 1989, siis lokakuusta 1988 lukien) *Bundeskindergeldgesetz*in (lapsilisälaki) 9 §:n 2 momentin nojalla.

17. Alonso-Pérez on tehnyt uuden hakemuksen 27.5.1991 saadakseen taannehtivasti perheavustukset ajalta 1.1.1986—30.9.1988 ja perustanut hakemuksensa asetuksen N:o 3427/89 1 artiklan 1 kohtaan, joka on sovellettavissa ratione temporis.

18. Tässä asetuksessa ei ole mitään säännöstä, joka rajoittaisi aikaa, jonka kuluessa vakuutettu voi vaatia taannehtivasti perhe-etuuksia

11 — Ks. viittaus alaviitteessä 2.

12 — Ks. kantajan pääasiassa esittämät huomautukset, s. 1.

13 — Huhtikuussa 1989 tehdyn hakemuksen perusteella.

sen jälkeen, kun hän on saanut uusia oikeuksia.

19. Pääasian kantaja väittää, että tämä aukko laissa täytyy täyttää soveltamalla analogisesti asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 6 kohtaa, jonka mukaan määräaika olisi kaksi vuotta. Määräajan alkamisajankohta olisi 16.11.1989 eli asetuksen N:o 3427/89 julkaisemispäivä tai toissijaisesti 13.11.1990 eli edellä mainitun Yáñez-Campoy-tuomion antamispäivä.

20. Bundesanstalt für Arbeit (liittovaltion työvoimavirasto) on evännyt ajalta 1.1.1986—30.9.1988 maksamattomien perheavustusten maksamisen, ja Sozialgericht Koblenz (Koblenzin sosiaaliturvatuomioistuin) on pysyttänyt tämän päätöksen 15.10.1992. Landessozialgericht Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalzin osavaltion sosiaaliturvatuomioistuin), jonne Alonso-Pérez on valituksellaan saattanut asian käsiteltäväksi, on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Antaako — — asetuksen (ETY) N:o 3427/89 1 artiklan 1 kohta oikeuden saada perheavustuksia ajanjaksoilta, jotka edeltävät perheavustushakemuksen tekemistä, erityisesti tammikuusta 1986 lukien, myös sellaisille työntekijöiden lapsille, jotka asuivat toisessa jäsenvaltiossa silloin, kun perheavustushakemus on tehty ennen 16.11.1991?"

21. Tämä kysymys jakaantuu kahteen alakysymykseen, jotka on selkeästi erotettava toisistaan.

22. Ensimmäinen kysymys koskee maksamattomien perheavustusten hakemista taannehtivasti. Se on ratkaistu asetuksella N:o 3427/89 ja Yáñez-Campoy-tuomiolla, jotka ovat määränneet maksamattomia avustuksia koskevien hakemusten taannehtivuuden takarajaksi 15.1.1986 eli päivämäärän, jolloin asetuksen N:o 1408/71 99 artiklassa tarkoitettu yhtenäinen ratkaisu on tullut voimaan [14].

23. Ennen tätä päivämäärää Espanjan kansalaisella on ollut vain ne oikeudet, jotka Saksan ja Espanjan välinen 4.12.1973 tehty sosiaaliturvasopimus hänelle on antanut.

24. Toinen kysymys on selvästi vaikeampi: Missä määräajassa espanjalaisen vakuutetun on esitettävä vaatimuksensa maksamattomien avustuksien saamiseksi? Mikä on hänen maksuvaatimuksensa vanhentumisaika?

25. *Pohdinnan kohteena ei siis niinkään ole taannehtivuuden kestoaika vaan määräaika, jonka kuluessa taannehtivuuteen voidaan vedota.*

14 — Ks. edellä 7 kohdasta eteenpäin.

26. Asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 4 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

"4) Kaikki etuudet, joita ei ollut myönnetty tai joiden suorittaminen oli keskeytetty asianomaisen henkilön kansalaisuuden tai asuinpaikan vuoksi, myönnetään tai palautetaan asianomaisen henkilön hakemuksesta 1 päivästä lokakuuta 1972 alkaen tai siitä päivästä alkaen, jolloin sen jäsenvaltion alueella, jota asia koskee, asetusta alettiin soveltaa edellyttäen, että aiemmin määrätyt oikeudet eivät johtaneet kertasuoritukseen.

— —

6) Jos 4 tai 5 kohdassa tarkoitettu hakemus tehdään kahden vuoden kuluessa 1 päivästä lokakuuta 1972 tai siitä päivästä, *jona tätä asetusta alettiin soveltaa sen* jäsenvaltion alueella, jota asia koskee [15], asetuksen mukaan saavutetut oikeudet tulevat voimaan siitä alkaen, eikä jäsenvaltion oikeuksien menettämistä tai rajoittamista koskevia säännöksiä sovelleta henkilöön, jonka etua asia koskee."

27. Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisehdoista ja perustamissopimusten mukautuksista tehdyn asiakirjan 2 [16] ja 60 artiklan [17] sekä 11 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston päätöksen [18] 2 artiklan 2 kohdan nojalla asetus N:o 1408/71 on osittain tullut voimaan Espanjan alueella 1.1.1986. Myös 94 artiklan 6 kohta on tuolloin tullut voimaan.

28. Asetuksen mukaan saavutettuja oikeuksia koskeva hakemus oli tehtävä kahden vuoden kuluessa 1.10.1972 lukien yhteisön alkuperäisille jäsenvaltioille. Vastaavasti hakemus piti Espanjan kuningaskunnan osalta esittää kahden vuoden kuluessa 1.1.1986 lukien.

29. Tämän artiklan perusteella Espanjan kansalaisilla oli siis oikeus kahden vuoden kuluessa 1.1.1986 lukien vaatia suoritusta oikeuksiensa perusteella tai tarkistusta oikeuksiinsa *siltä osin, kuin asetuksessa N:o 1408/71 annettiin heille uusia oikeuksia.*

15 — Tämä osa virkettä on lisätty alkuperäiseen versioon (jossa säädettiin "kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta") Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisen yhteydessä (ks. asiakirja liittymisehdoista ja sopimusten mukautuksista, liite I, EYVL 1972 L 73, s. 14, 106).

16 — Artiklassa todetaan näin: "Alkuperäisten perustamissopimusten sekä yhteisön toimielinten ennen liittymistä antamien säädösten määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä perustamissopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyin edellytyksin."

17 — 12.6.1985 allekirjoitettu liittymissopimuksen liiteasiakirja (EYVL L 302, s. 9).

18 — Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä Euroopan hiili- ja teräsyhteisöön tehty päätös (EYVL L 302 s. 5). Tämän artiklan mukaan jäsenyys tulee voimaan 1.1.1986.

30. Olemme nähneet, että 1) tämän asetuksen 73 artikla antoi palkatulle työntekijälle ja itsenäiselle ammatinharjoittajalle oikeuden työskentelyvaltion perhe-etuuksiin niille perheenjäsenille, jotka asuvat jossain jäsenvaltiossa, ja että 2) sellaisten muussa jäsenvaltiossa kuin Espanjassa työskentelevien espanjalaisten työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien osalta, joiden perheenjäsenet asuivat Espanjassa, tämä oikeus oli lykätty yhtenäisen ratkaisun voimaantulopäivään, joksi on vahvistettu 15.1.1986.

31. Espanjassa 73 artiklan voimaantulo on siis lykätty tähän päivämäärään.

32. Tästä on pääteltävä, että tästä päivämäärästä lukien Espanjan kansalaisilla on ollut kahden vuoden määräaika vaatia maksamattomia perhe-etuuksia taannehtivasti.

33. Näin olisi varmasti ollut asianlaita, jos espanjalaiset työntekijät tai itsenäiset ammatinharjoittajat olisivat saaneet tietää uusista, 15.1.1986 syntyneistä oikeuksistaan tuona samana päivänä.

34. Kuitenkaan, ja tämä on tämän asian vaikein kohta, tätä oikeutta ei ollut *todettu* eikä sitä siis ollut saatettu asianomaisten tietoon, ennen kuin asetuksella N:o 3427/89 ja Yáñez-Campoy-tuomiolla.

35. Voidaanko näissä oloissa hyväksyä 94 artiklan 6 kohdan analoginen soveltaminen, minkä mukaan kahden vuoden määräaika ei lähtisi kulumaan 15.1.1986, vaan *siitä päivästä, jona Espanjan kansalaiset ovat tosiasiallisesti voineet saattaa oikeutensa voimaan*?

36. Esityksen selvyyden vuoksi minusta on tarpeellista erottaa tämän säännöksen soveltamisen edellytykset toisaalta muihin yhteisön kansalaisiin kuin espanjalaisiin ja toisaalta Espanjan kansalaisiin.

A — *Asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 2 kohdan soveltaminen muihin yhteisön kansalaisiin kuin Espanjan kansalaisiin*

37. Kyseessä on tapaus, jossa hakemus maksamattomien perheavustusten saamiseksi taannehtivasti ei perustu asetuksen N:o 1408/71 73 artiklaan sen alkuperäisessä muodossa, vaan siinä muodossa, joksi se on muutettu asetuksen N:o 3427/89 1 artiklalla.

38. Ensiksi mainitun asetuksen 94 artiklan 6 kohtaa, joka kuuluu VII osastoon nimeltään "Siirtymä- ja loppusäännökset", ei voida pitää siirtymäsäännöksenä, joka on sovellettavissa asetukseen N:o 3427/89, joka myös sisältää siirtymäsäännökset ja joissa ei mil-

lään lailla viitata tähän artiklaan. [19] On huomattava, että tällä asetuksella muutetaan tiettyjä asetuksen N:o 1408/71 siirtymäsäännöksiä, muun muassa 94 artiklan 9 kohtaa, ja jätetään 94 artiklan 6 kohta ennalleen. Viimeksi mainittu artikla ei koske muutoksia, joita asetukseen N:o 1408/71 on tehty myöhemmin asetuksilla, joissa on omat siirtymäajan järjestelynsä.

39. A priori ei sen vuoksi ole mahdollista "herättää henkiin" 94 artiklan 6 kohtaa, jotta voitaisiin saada kahden vuoden ajaksi uudelleen oikeus vaatia perheavustuksia *toisella asetuksella saavutettujen oikeuksien* perusteella.

40. Vaikka olettaisimme, että asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 6 kohta voitaisiin yhdistää asetukseen N:o 3427/89 ja että tähän kohtaan voisi vedota yhdessä viimeksi mainitun kanssa, analogisesti se ei ole tässä sovellettavissa.

41. Ratione materiae 94 artiklan 6 kohdassa säädetään nimittäin kahden vuoden määräajasta, jonka kuluessa hakemus ennen 1.10.1972 suoritettujen eläkkeiden tarkistamiseksi (94 artiklan 5 kohta) tai sellaisten etuuksien maksamiseksi, joita vakuutettu voi vaatia 1.10.1972 lukien (94 artiklan 6 kohta), on tehtävä *asetuksen mukaan saavutettujen uusien oikeuksien perusteella.*

42. Tältä osin pätee kuitenkin seuraava:

1) Pinna I -tuomiosta lähtien — sellaisena kuin se on Pinna II -tuomiolla tulkittuna — asetuksen N:o 1408/71 73 artiklassa määritelty etuuksien maksamisjärjestelmä on voimassa yleisesti. Sen vuoksi asetuksen N:o 3427/89 1 artiklan 1 kohta *ei anna mitään uusia oikeuksia* yhteisön kansalaisille. He ovat voineet jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa vedota 73 artiklaan (15.1.1986 alkaen Ranskan alueella työskentelevät, [20] muut asetuksen N:o 1408/71 voimaantulosta lukien).

2) Tämä asetus ei sisällä 94 artiklan 4 ja 6 kohtaan verrattavia säännöksiä siitä yksinkertaisesta syystä, että se ei muuta vakuutettujen aineellisia oikeuksia, sillä he olivat jo voineet vedota 73 artiklaan.

43. Järjestelmän loogisuus edellyttää siis, että asetuksessa N:o 3427/89 ei ole 94 artiklan 6 kohdan kaltaista siirtymäsäännöstä.

19 — Ks. tältä osin Saksan hallituksen huomautusten 16 kohta.

20 — Ks. Pinna I ja Pinna II -tuomiot edellä 5 ja 6 kohdassa.

B — *Asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 6 kohdan soveltaminen Espanjan kansalaisiin*

44. Koko vaikeus tässä asiassa piilee siinä, että vasta asetuksen N:o 3427/89 voimaantulopäivänä (eli siis 16.11.1989) ja Yáñez-Campoy-tuomion perusteella Espanjan kansalaiset ovat saaneet tietää, että he voivat vedota asetuksen N:o 1408/71 73 artiklaan *15.1.1986 lukien* ja että asetuksessa N:o 3427/89 ei oteta huomioon heidän erityistilannettaan.

45. Mielestäni ei voida katsoa, että Espanjan kansalaiset olisivat voineet (ja että heidän olisi täytynyt) päätellä Pinna I -tuomiosta, että yhtenäinen ratkaisu oli olemassa tuomion antamispäivästä lähtien. On tarvittu Pinna II -tuomio selvittämään tämä kysymys. Lisäksi yhtenäinen ratkaisu piti tehdä asetuksen N:o 1408/71 vanhan 99 artiklan mukaan neuvoston päätöksen muodossa. Siis vasta asetuksen N:o 3427/89 (jossa viitataan tähän artiklaan [21]) voimaantulosta alkaen he ovat voineet varmasti tietää, että he voivat vedota 73 artiklaan 15.1.1986 lukien. [22]

46. Espanjalaiset ovat voineet 1.1.1989 alkaen, joka on liittymisasiakirjan 60 artiklassa tarkoitetun siirtymäkauden päättymisajankohta, vedota 73 artiklan soveltamiseen *ilman, että he ovat kuitenkaan voineet millään lailla saattaa hyväkseen taannehtivuutta 15.1.1986 lukien voimaan.*

47. Ennen kuin asetus N:o 3427/89 on tullut voimaan, Espanjan kansalaiset eivät siten ole siihen mennessä ollenkaan voineet vedota 73 artiklan mukaiseen etuun taannehtivasti *15.1.1986 lukien* eivätkä sen vuoksi myöskään tähän artiklaan sovellettuihin asetuksen N:o 1408/71 siirtymäsäännöksiin. Niinpä pääasian kantaja ei ole voinut ennen tätä päivämäärää hakea yli kuuden kuukauden ajalta taannehtivasti maksamattomia perheetuuksia. Hän ei ole tiennyt, että hän olisi voinut hakea niitä 15.1.1986 lukien.

48. Koska Espanjan kansalaisella ei ole ollut mahdollisuutta vedota 73 artiklaan taannehtivasti 15.1.1986 lukien, ennen kuin asetus N:o 3427/89 [23] on tullut voimaan, tämä asetus siis antaa hänelle *uusia oikeuksia.* Eikö sen vuoksi olekin perusteltua antaa hänen analogisesti hyötyä siirtymäsäännöksistä, joita muut yhteisön kansalaiset ovat voineet käyttää hyväkseen asetuksen N:o 1408/71 voimaantulopäivästä tai Pinna I -tuomion antamispäivästä lähtien?

21 — Ensimmäinen perustelukappale.

22 — Muistettakoon, että Yáñez-Campoy-tuomio perustuu yksinomaan Pinna I -tuomioon eikä asetukseen N:o 3427/89, sillä asetus on hyväksytty vasta oikeudenkäynnin aikana.

23 — Liittymisasiakirjan 60 artiklan 1 kohdan mukaan 73 artiklaan saatettiin vedota 1.1.1989 lähtien (ks. edellä 46 kohta). Espanjan kansalaiset ovat kuitenkin olleet tietämättömiä asetuksen N:o 3427/89 antamiseen saakka siitä, että 73 artiklaa sovellettiin taannehtivasti 15.1.1986 lukien.

49. Kuten olemme huomanneet, asetuksen N:o 1408/71 73 artiklasta on tullut yhtenäisen ratkaisun hyväksymisestä *eli 15.1.1986 lukien* osa Espanjan kansalaisten omaisuutta.

50. Tämä oikeus on kuitenkin *todettu* ja *tehty tunnetuksi* vasta i) asetuksen N:o 3427/89 voimaantulolla 16.11.1989, millä sallitaan 73 artiklan soveltaminen ilman kansalaisuusehtoa kaikkiin yhteisön kansalaisiin 15.1.1986 lukien ja ii) Yáñez-Campoy-tuomiolla, jossa annetaan Espanjan kansalaisille oikeus vedota 73 artiklaan 15.1.1986 lukien.

51. Vaikka Espanjan kansalaisilla on ollut tämä oikeus 15.1.1986 lukien, he ovat voineet vedota tähän oikeuteen vasta aikaisintaan 16.11.1989 alkaen taannehtivasti.

52. Tällöin, itse asiassa 1.1.1988 lukien, jolloin oli kulunut kaksi vuotta asetuksen N:o 1408/71 voimaantulosta Espanjassa, 94 artiklan 6 kohta ei enää ole ollut välittömästi sovellettavissa.

53. Se olisi ollut sovellettavissa aiemmin, jos espanjalaiset olisivat tienneet jo 15.1.1986 alkaen, että he voivat vedota 73 artiklaan.

54. Olen selittänyt, että asetuksessa N:o 3427/89 ei ole 94 artiklan 6 kohtaa vastaavaa säännöstä, koska siinä ei anneta uusia oikeuksia, vaan vahvistetaan olemassa oleva tilanne. Espanjalaisten osalta siinä kuitenkin vahvistetaan taannehtivuuteen oikeus, jota ei ollut tuotu heidän tietoonsa aiemmin.

55. Täten espanjalaiset ovat olleet samassa tilanteessa, kuin jos oikeus perhe-etuuksiin työskentelyvaltiossa *15.1.1986 lukien* olisi *annettu* asetuksella N:o 3427/89.

56. Koska tässä asetuksessa ei oteta huomioon espanjalaisten erityistilannetta, olen sitä mieltä, että asetuksen N:o 1408/71 analoginen soveltaminen on kielletty.

57. Kaikki muut yhteisön kansalaiset paitsi ne, jotka työskentelivät Ranskassa tai Espanjassa, ovat saaneet hyväkseen työskentelyvaltion perhe-etuudet asetuksen N:o 1408/71 voimaantulopäivästä lukien, ja he ovat saaneet hyväkseen kahden vuoden määräajan voimaantulopäivästä lukien tehdä hakemus etuuksien saamiseksi taannehtivasti ilman, että heitä vastaan voidaan vedota kansalliseen vanhentumisaikasäännökseen. Euroopan yhteisöjen siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunta on päätöksellään N:o 143 vahvistanut ranskalaisten perhe-etuuksien osalta kahden vuoden määräajan maksamat-

tomien perhe-etuuksien hakemiselle taannehtivasti 1.4.1990 lukien. [24]

58. Samalla tapaa täytyy Espanjan kansalaisten saada tehdä hakemus maksamattomien ranskalaisten perheavustusten saamiseksi taannehtivasti kahden vuoden määräajassa siitä päivästä, kun 73 artiklan soveltaminen taannehtivasti 15.1.1986 lukien on tuotu heidän tietoonsa, eli 16.11.1989 lähtien. Muussa tapauksessa Espanjan kansalaisilla olisi oikeus, jota he eivät kykenisi saattamaan voimaan.

59. Tämä on sitä paitsi tarkoituksena itsenäisten ammatinharjoittajien perhe-etuuksien jäljellä olevien osien maksamisesta asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 ja 74 artiklan mukaisesti 27 päivänä kesäkuuta 1990 annetun Euroopan yhteisöjen siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunnan päätöksessä N:o 145, [25] jonka 3 artiklassa säädetään näin:

"Sikäli kun kyse on perhe-etuuksien jäljellä olevien osien myöntämisestä, oikeudet, jotka perustuvat asetukseen (ETY) N:o 3427/89, saadaan, jos 1 kohdassa tarkoitettu hakemus on jätetty kahden vuoden kuluessa 16 päivästä marraskuuta 1989 ilman että jäsenvaltioiden lainsäädännön määräaikoja tai oikeuksien vanhentumisaikoja koskeviin säännöksiin ja määräyksiin voidaan vedota niitä vastaan, joita asia koskee."

60. Mielestäni siihen, että asetuksen N:o 1408/71 94 artiklan 6 kohta tavallaan "herätetään henkiin", on kaksi perustetta.

61. Taannehtivuuden tehokas toteuttaminen edellyttää sitä, että vakuutetulle annetaan riittävä määräaika hakemuksen tekemiseen.

62. Syrjintäkiellon periaate edellyttää, että samat sosiaaliturvaedut myönnetään kaikille yhteisön kansalaisille samoin edellytyksin ilman erottelua kansalaisuuden perusteella. Tämä oli jo Pinna I -tuomion sisältö. Tämä on myös tarkoituksena asetuksessa N:o 3427/89, jossa ei tehdä mitään tämäntyyppistä eroa työntekijöiden välille.

63. Tällä perusteella kahden vuoden määräaika hakemuksen tekemiseen taannehtivasti oikeuden syntymisestä 15.1.1986 lukien menee sellaisen kansallisen menettelysäännöksen edelle, jossa hakemuksen tekemiselle ei säädetä määräaikaa, mutta jossa rajoitetaan taannehtivuus kuuteen kuukauteen hakemuksen tekemisestä.

24 — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 73 ja 74 artiklan nojalla suoritettavien ranskalaisten perhe-etuuksien taannehtivasta maksamisesta palkatuille työntekijöille 9 päivänä huhtikuuta 1990 tehty päätös (EYVL C 252 s. 10). (Väliaikainen käännös; suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa virallisen käännöksen puuttuessa.)

25 — Ks. viittaus edellä alaviitteessä 8.

64. Ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin antaisi seuraavan ennakkoratkaisun:

Sellainen kansallisen lainsäädännön määräys, jollainen on Bundeskindergeldgesetzin 9 §:n 2 momentti, jossa rajoitetaan kuuteen kuukauteen sellaisen perhe-etuuksia koskevan hakemuksen taannehtivuus, jonka on tehnyt Saksaan asettautunut työntekijä, jonka lapset asuvat Espanjassa, silloin kun asianomainen on perustanut hakemuksensa sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sekä asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta 30 päivänä lokakuuta 1989 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 3427/89, kun hän on tehnyt hakemuksensa ennen 16.11.1991, kun hänellä on tunnustettu olevan oikeus avustuksiin 15.1.1986 lukien ja kun hän on saanut tietää tästä taannehtivuudesta vasta asetuksella (ETY) N:o 3427/89, on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, erityisesti sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 94 artiklan 6 kohdan kanssa.